

אחר שבת היו מלוה רבינו דודי את הרב הלדיק
הג"ל לחוץ לעיר. וישבו שניהם על עגלה מכוסה
והתחילו לדבר דברי תורה. ושכחו ליפרוד
עצמם עד שבאו לעת ערב סמוך לעיר זיראוונע.
ושאל רבינו דודי לבעל העגלה באיזה מקום
אנחנו עתה השיב לו צעיר זראוונא. והוכרח רבינו
דודי ליסע לעיר זראוונע על לינת לילה. וכשבא
רבינו דודי לשם התאכסין אלל אחיו הרב אח"ז
זל"ל על לינת לילה. ואמר רבינו דודי זל"ה
לאח"ז זל"ל מה אעשה שלא הכנת מה שאני לריך
על לינת לילה השיב לו הכל הוא מוכן לא יחסור
דבר מכל מה שאתה לריך כי בני יצחק אייזיק
לעב אמר לי ברוח קדשו שאתה תצוא הגה.

ובששמוע רבינו זאת התחיל ליתן לאחמו"ר שני
ריינגש ככל שצו ושצו כדי שיאמר
לו ברוח קדשו מה שישאל אותו. וכך נתן לו עד
סוף שנת חמישי לאחמו"ר זל"ה*). וכשבא לשנה
הששית אמר לו רבינו דודי מזידעשוצ בזה הלשון
מאן קינד איך וועל דיק צענטשין דיא זאלסט שוין
נישע זאגין קיין רוח הקודש ווארין דאס וועע דיר
שאדין לוס יודישקייט וכשתהי' בן שלשים ותראה
אז שאתה לך המדריגה זו אחזור לך בתשואות חן
כי עד שלשים שנה לריך כל זר ישראל לעבוד את
הבורא ז"ה בפשיטות גדול אחר כמה נסיונות
רבות. ונתראה אחמו"ר זל"ה לזה. וזכרו ותיבך
ומיד נסתלק ממנו רוח הקודש שהי' לו מקודם.
ואחר זה נסע אח"ז זל"ל עמו לביתו לעיר
זראוונע וכשבא לביתו מיד חשקה נפשו
מאוד ללמוד תקוני זוהר ובתצי האר"י זל"ה
וביקש מאביו אח"ז זל"ל שילמוד עמו ואמר לו

אחי אצי נפשי חשקה עד כלות הנפש שאתה תלמד
עמי סודות התורה מיד התחיל ללמוד עמו תקוני
זוהר. כי אח"ז זל"ל ידע שיש לו נשמה גדולה ואמר
בזוהרי צלי ספק הנשמה הגדולה שלו חשקה כל
כך ללמוד סודות התורה. וכך הי' שלמד עמו עד
תשעה שנים רגופים נגלה ונסתר.
ובשבא אחמו"ר זל"ה לשנה עשירית*) נסע
אח"ז זל"ה לארץ הגר ולא לאחמו"ר
זל"ה ואמר לו כשיהי' בן שלשים שנה ילבוש ציזם
השבת קודש בגדים לבנים. וכשיצוא לרוצ שותיו
לשנת שלשים וחמשה יניח בתפלת שחרית שני זוגי
תפילין רש"י ור"ת ציחד. כמו שראה אללו שהניח
בכל בקר בתפלת שחרית שני זוגי תפילין דרש"י
ודר"ת ציחד. ובכיה גדולה היו צין שניהם כי
ידעו שהוא נוסע לארץ הגר לעלות לעולם עליון.
(עי' צפי' הזה זכר חי סוף פ' בראשית).

וכך הי' שאח"ז זל"ה נסע לארץ הגר עד שבא
לעיר הבירה אוהעל ושם נסתלק ונפטר
לעולם עליון נ"ע בג"מ ציחד של עשרה הרוגי
מלכות. (עיי' בזוהר חי שם) ונשאר אחמו"ר זל"ה
יתום והי' נע ונד פעם צעיר קאמרנא ופעם צעיר
זידיעשוצ אלל דודו רבינו זל"ה. ולא הי' מי
שישגיח עליו שיוכל ללמוד בתורה. והוא צעלמו
כשראה שאין מי שישגיח עליו התחיל צעלמו לייגע
בתורה הקדושה צנגלה וצנסתר והלך קרועה
ובלוי' בדרך היתום ולא הי' לו כמעט מה לאכול
אלא לחם לר ומים לחץ ועל כל זה הי' מתייגע
בתורה הקדושה עד מאוד.

ופעם אחת פ' מקץ הי' רבינו דודי מזידעשוצ
ישן צלילה וראה בחלום שנכנס להיכל של

(*) ובמגילת סתרים כ'; ואמרתי ברור ונקי על כל השאלות, והמעות חלקתי לצדקה.

(*) עי' מ"ש בהג"ה לעיל.

רבינו צית יוסף זל"ה. וראה שם שיושבים הרבה
 ת"ח במתיבתא זו אלל רבינו בית יוסף וכמה
 מגדולי חכמים שהיכר אותם מזה העולם וכמה
 מהם אשר לא נודע אותם וצחוקם הי' יושב ג"כ
 אח"ז הגאון הקדוש מוה' אלכסנדר זל"ה.
 ומיד כשבא רבינו זל"ה למתיבתא זאת עמד
 רבינו צית יוסף מכסא ואמר צורך הבא ר'
 הערשילי זידיעשווער. וציקש מרן צית יוסף
 מרבינו דודי שיאמר לו איזה ד"ת. והשיב לו רבינו
 דודי כאן יושבים גדולי תלמידי חכמים שעוסקים
 צנגלת התורה ואני כל עסקי צסודת התורה.
 אעפ"כ אמור לכם חדוש אחד מנגלת התורה
 שראיתי צפ"ז. צצצוע זו כתיב וילקע יוסף את
 כל הכסף הנמלא צארץ מלרים וצארץ כנען צצצר
 אשר הם שוצרים (צרחשית מ"ז י"ד). ואמרו רז"ל
 שכל הכסף והזהב שנמלא צעולם לקע יוסף
 והציאו למלרים עד שלא הי' להם ליתן ליוסף אלא
 הולמים ע"ז שלהם שהיו של כסף וזהב והציאו
 ליוסף עצור אכילתם. וא"ת היאך הותר יוסף
 ליקח מהם ע"ז שלהם כיון שאסור להנות מע"ז.
 לזה השיב הכתוב צצצר אשר הם היינו לשון
 צצירה וכתיבתה מכמו שיה' והיא הלכה כשהגוי
 מצטל צעלמו ע"ז שלו מכל וכל אז מותר לישראל
 להנות ממנו ע"כ. והשיב רבינו צית יוסף לרבינו
 דודי מזידיעשו צוצ דצרתם וחדשתם צתור'
 הקדוש'. ואח"כ אמר רבינו צית יוסף צזה הלשון
 ר' הערשילי זידיעשווער אחיכם ר' סענדיר
 היושב צכאן ציקש ממני לאמר לכם שיש לו צן
 קען צעולם העשיה ואין מי שיצגיח עליו ללמוד
 תורה ומצקש הוא מכס שחשגיחו עליו ללמוד עמו

צתורה הקדושה מיד השיב לו רבינו דודי כן אני
 אקבל עלי ללמוד עמו. מיד נתעורר רבינו דודי
 משנתו ונצהל ממראה החלום הזה ומיד שלח אחר
 אחמו"ר זל"ה ואמר לו אני אלמוד עמך צכל יום
 תורה ותקח לעלמך איזה שיטה ותלמוד צפ"ע.
 ואח"כ אלמוד עמך צפילפול גדול כמו שלמדתי
 צימי נעורי. וסיפר לו כל החזיון של חלום הלילה
 זו. ואחר כמה ימים אמר לו רבינו דודי זל"ה
 אין לי כ"כ כח עתה ללמוד עמך צנגלת התורה
 צפילפול אני אשכור לך מלמד ת"ח גדול וילמוד
 עמך צפילפול גדול הלכה למעשה. וכך הי' עד
 הנשואין של אחמו"ר זל"ה. וצתוך השנים הללו
 עד הנשואין שלו עסק צהסתר גדול צסודות
 התורה תקוני זוהר זוהר הקדוש כצצי האר"י
 זל"ה כי נפשו חשקה מאוד לסודות התורה.
 ובתוך זמן הזה נסע רבינו דודי איש חלקים
 מזידיעשו צל"ה עס אחיו הרב הקדוש
 ר' משה ז"ל לעיר לוצלין אלל רבינו דשם והיה
 רבינו מלוצלין שדכן אמי הרבנית הצדיקת מרת
 גיטל תחי' צת הרב הצדיק מוה' אברהם
 מרדכי זל"ה עס אחמו"ר זל"ה. ואמר לאח"ז
 מפינעשו צל"ה אעפ"י שאתה מיוחס גדול יותר
 מהרב אח"ז דקאמרנא אעפ"כ תשדך עס הילד
 הזה כי החתן הוא עוצ מאוד. ואמר צזה הלשון
 איך זע אז דער חתן וועע פאר שאנין דיא גאנלי
 וועלע. ותיקף ומיד נתרצה אח"ז זל"ה מפינעשו
 והנשואין היו צארץ ריסיש פולין צעיר פינעשו.
 וישב צהסתר שלשה שנים כמעט שלא ראה אייר
 העולם ועסק צתורה הקדושה צנגלה
 וצנסתר צסגופים גדולים ולמד שם צתחלה עס